

slutter sig nøje til de nu bestaaende Bestemmelser, idet det ligesom Arbejdsløshedskasseloven er bygget over Sygekasseloven. Efter Forslaget skulle Kommunerne have Ret til at yde Hjælp til arbejdsløse, der have faaet Hjælp gennem Arbejdsløhedskasserne, naar det skønnes, at den i Varighed og Omfang ikke overstiger den ham af Arbejdsløhedskassen ydede Understøttelse, og Forslaget slaar fast, at Erklæring derom skal indhentes fra Arbejdsløhedskassens Bestyrelse. I Overensstemmelse med Bestemmelsen i Sygekasseloven — Bestemmelsen staar for øvrigt i Fattigloven — skulle Kommunerne have Ret til Refusion fra Erhvervskommunen, for saa vidt vedkommende ikke har Erhvervsret i den paagældende Kommune, og Kommunerne skulle saa igen have Ret til Refusion af Statskassen med Halvdelen af Beløbet. Det er i korte Træk Hovedindholdet af det Forslag, vi tillade os at fremsætte. Det skulde kun gælde indtil den 1. April 1910.

Under Hensyn til det, jeg her har nævnt, vil man, tror jeg, erkende, at det er nødvendigt, at der foretages noget ekstraordinært. Den Lov, som for nylig har forladt Rigsdagen, giver jo ikke megen Hjælp. For de Penges Vedkommende, som ere bevilgede ud over det, der er slaaet fast i Hjælpekasseloven, gælder det, at de kun skulle anvendes for de Bidrag, som ere ydede i det nu forløbne Finansaar. Den giver ikke direkte Penge til de arbejdsløse. Endvidere gives der ganske vist Ret til Kommunerne til at yde Arbejdsløhedskasserne nogen Hjælp efter frit Skøn, men da Kommunerne ikke faa refunderet noget af denne Hjælp, tør man sikkert gaa ud fra, at den Hjælp, der ydes Arbejdsløhedskasserne, bliver meget ringe eller slet ingen. Nu har man erklæret, at man ikke vil gaa ud over Rammerne for Arbejdsløshedskasseloven, og det er for at hjælpe Rigsdagen ud over denne formelle Vanskelighed, vi have tilladt os at stille vort Forslag, som alligevel ikke berører de Rammer, der ere givne for Arbejdsløhedskasseloven. Mange, der ikke kende Forholdene, ville maaske synes, at det er urimeligt nu at fremkomme med et Forslag om dette, thi man mener, at Foraaret nu vil komme, at Solen staar højt paa Himlen, og at der intet er i Vejen, at nu vaagner alt til fornyet Liv, og saa maa Arbejdet ogsaa vaagne. Men det er ikke Tilfældet. Tilfældet er jo det, at der endnu gaar mange, mange og sulte og spadsere og ikke faa det, de skulle have,

naar de skulle ernære sig og sine. Thi det er jo saaledes, at Arbejdsløsheden denne Gang har været usædvanlig lang. Der er mange Folk, der have gaaet arbejdsløse et helt Aar og endnu ikke kunne finde Beskæftigelse. De begynde at faa Hjælp paa andet Aar af Kassen, og man kan sige sig selv, hvad det betyder for dem, der intet have at staa imod med. Derfor mene Forslagsstillerne, at det er ganske fornødent at komme de arbejdsløse til Hjælp med Tilskud, som de ikke kunne faa andetsteds.

Da vi naturligvis maa underbygge vort Forslag med Oplysninger, som godtgøre, hvor fornøden Hjælpen er, skal jeg tillade mig kort at nævne nogle Tal, de sidste, jeg er kommen i Besiddelse af. Det er en Opgørelse af Antallet af arbejdsløse i hele Landet, den ser saaledes ud: I København var der endnu den 10. April 10,758 arbejdsløse og i Provinserne 6,698, tilsammen for hele Landet 17,654. Af Folk uden Understøttelse, altsaa Folk, som have hævet, hvad de have kunnet faa gennem Arbejdsløhedskasserne, og hvoraf mange have været uden Arbejde i 2 Aar, var der i København 4,471 og i Provinserne 2,265, altsaa for hele Landet 6,736. Naar man tager et enkelt af de større Fag, vil man se, det er ganske uhyre Tal, der endnu figurere paa de Lister, vi have samlet, saa vidt vi have været i Stand dertil, hver Uge. Jeg skal nævne nogle Tal for enkelte Fag i følgende Orden: først det samlede Antal arbejdsløse i København og i Provinserne, dernæst Antallet af arbejdsløse i København alene, dernæst i Provinserne alene, saa i 4de Række Antallet af arbejdsløse uden Understøttelse den 10. April i København og endelig Antallet af arbejdsløse uden Understøttelse i Provinserne.

Naar man tager Arbejds mændene under Dansk Arbejdsmandsforbund, viser det sig, at det samlede Antal arbejdsløse den 10. April var 6,250, i København 3,371, i Provinserne 2,879, uden Understøttelse i København 896, i Provinserne 721. For Malernes Vedkommende var Tallene, nævnte i samme Rækkefølge, 1,403, 900, 503, 580 og 426. For Snekernes Vedkommende var Tallene 1,672, 1,156, 516, 739 og 209. For Tømrernes Vedkommende var Tallene 1,379, 907, 472, 466 og 147. For Murernes Vedkommende 2,185, 1,100, 1,085, 520 og 395. For et Industrifag som Tobaksarbejderfaget ere Tallene ganske vist mindre, men dog for store, nemlig 358, 312, 46, 108 og 14.